

Almanya Başbakanı Angela Merkel önümüzdeki yıl yapılacak federal parlamento seçiminde partisinden başbakanlık için aday olmayacağına açıklamıştı. Merkel dört yıl kadar önce sınır kapılarını açarak kısa sürede 900.000 kadar mülteciyi ülkeye almakla eleştirilmişti ve eleştirin dozu giderek artmıştı. Bir süre sonra Merkel yeniden başbakan adayı olmayacağını açıklamış ve partisi CDU'nun genel başkanlığından da çekilmişti. Parti genel başkanı Kremp-Karrenbauer adlı başka bir kadın olmuştu, doğal olarak da partinin başbakan adayı olacaktı. İlk parti için sorunda yeterli performansı gösteremediği için yoğun olarak eleştirildi ve bu nedenle de başkanlıktan çekildi.

Bu arada Merkel'in Avrupa Birliği organlarından birinde görev alacağı öne sürüldü ama yalanlandı.

Derken Korona krizi geldi. Merkel yönetimindeki CDU-SPD hükümeti iyi bir performans gösterdi ve dört dönem başbakanlık yapmış olan Merkel'in beşinci kez aday olması istenmeye başladı.

Politik mücadele böyledir, başarı gösterdiniz mi eleştiriler kesilir ama Merkel yeniden aday olmayacağını bir kere daha kesin olarak açıkladı. Aday olsaydı büyük ihtimalle yeniden başbakan olurdu ama kendisi kararını değiştirmede. Bundan sonra da "yoğun ısrar sonucu kararımı değiştirdim" gibisinden açıklama yapması beklenmiyor.

Bizde böyle bir şey görülmez. Hele de başarılı bir parti başkanının politikadan çekilmeye karar vermesi görülmüş şey değildir. Bunun bir nedeni kişilikle ilgilidir ama önemli başka bir nedeni daha vardır: politika dışında da varlık olabilme becerisine sahip olmak...

İnsanlardan parti başkanlığını ya da örgüt sorumluluğunu alın, geriye bir şey kalmıyorsa –sık rastlanan bir durumdur- bu kişi yerini bırakmamak için elinden geleni yapacak, rakiplerini tasfiye edecektir.

Bırakmasını bilmek...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Salı, 09 Haziran 2020 18:43 -

Merkel doktora yapmış bir fizikçidir, ikinci eşi ise teorik kimya profesörüdür ve alanında tanınmaktadır. Medyatik olmaktan hoşlanmadığı için çok gerekli olmadıkça ortalıkta görünmez. Bu insanların politikanın dışında önemli bir hayatları vardır ve Merkel'in aktif politikadan çekilmesiyle bu hayatlarına daha fazla zaman ayıracaklardır.

İnsanların örgütlerde üst düzey sorumluluklar için ısrarcı olmaması öncelikle başka hayatlarının da bulunmasıyla mümkündür. Kişi daha alt kademede de görev alabilir ve asıl önemli olan örgütün çıkarı ise bunu da gurur sorunu yapmaz. Yerini daha iyi birisine bırakmıştır ve yapacağı en iyi iş de yeniye yardımcı olmaktır.

Kişinin örgütte ya en yukarda olması ya da hiçbir şey olmaması bizde çok rastlanan bir durumdur ve burada sorun sadece o kişide değildir. Bir dönem iyi bir performans sergileyen ve bulunduğu yere hakkıyla gelen kişi daha sonra aynı performansı sürdüremeyebilir ya da değişen koşullara uygun olarak gelişemeyebilir. Bu durumda yerini o konum için daha yeterli olan başkasına bırakması gerekir. Parti ya da örgüt içindeki insanlar bu değişimi normal karşılamalıdır; sorun yükselmek ya da düşmek değil, görev değişimidir. Kişinin daha önceki görevinde yaptığı katkılar anılmalı ve aynısını yeni görev kademesinde de sergilemesi beklenmeli, bunun için teşvik edilmelidir.

İnsanların olabildiğince çok yönlü gelişmesi, farklı hayat alanlarında faaliyet gösterebilmeleri önemlidir. Hayattaki tek beceriniz bir örgütün üst kademesinde olaksa ya orada kalırsınız ya da ortadan kaybolursunuz. Farklı bir kademede ya da hayatın başka bir yerinde kendinizi üretmeniz mümkün değildir.

İnsanların kendilerini yeniden üretebilmesine yardımcı olmak gerekir. Bu durumda insanlar yerlerini daha az sürtüşmeyle daha yeterli olan başkalarına bırakabilirler. Bugün yeterli olmak, diyelim iki yıl sonrası için garanti değildir; burada önemli olan değişmeyi normal karşılamaktır.

Burada politikayı bırakmaktan değil, politikada yer değiştirmekten söz ediyorum.

Sosyalistlerde yazılı olmayan bir kural "ölünceye kadar başkanlık sistemi" vardır. Bir kez başkan olan, yeniden seçilmesi için gerekli düzenlemeleri de yapar ve ölünceye kadar o yerde kalabilir.

Bırakmasını bilmek...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Salı, 09 Haziran 2020 18:43 -

Komünist partilerinin genel sekreterlerini hatırlayın. SBKP'de Hruşçov ve Gorbaçov dışında ölmeden parti genel sekreterliğini bırakan olmamıştır. Demokratik Almanya Cumhuriyeti'nde Walter Ulbricht ise sosyalizmi komünizmin ilk aşaması olarak görmediğini açıkladıktan sonra SBKP'nin müdahalesiyle pasif bir göreve atanmıştır. Macaristan'da Imre Nagy, Çekoslovakya'da Alexander Dubček Kızıl Ordu müdahalesiyle parti içindeki yerlerini kaybetmişler hatta ilki idam edilmiştir.

1989'da kitle gösterileri sonucu görevlerinden çekilmek zorunda kalan komünist partisi genel sekreterleri bu listeye dahil değildir.

Aynı özellik sosyalist hareketteki örgütlerde sürmektedir. Kişi kendini yeniden üretebiliyorsa söylenebilecek şey yoktur ama maalesef çoğunluk bu durumda değildir. Ya açıkça ya da arkadan örgütü yönlendirmek sürmektedir.

Burada sorun kişinin çekilmesi değildir. Bu kişiyle birlikte yıllardan beri birlikte tutum alan kadrolar da çekilecektir ve asıl direniş de bunlardan kaynaklanmaktadır. Sorun tek kişide olsaydı, çözmek zor olmazdı

Örneklersem; CHP Genel Başkanı Kılıçdaroğlu'nun bu konum için gerekli yeteneklere sahip olmadığı hem defalarca söylendi ve hem de pratikte görüldü. Buna rağmen yerinde kalabiliyorsa, onu tutan bir kadro vardır ve değişmesi demek, bu kadronun da büyük oranda değişmesi anlamına gelir.

Burada mesele kişi sorunu değildir.

Merkel giderken rahat olacaktır. Yerine bulunan ilk aday yeterli çıkmadı, yeni başkan da halen seçilmedi ama adaylar var. Sonuçta ne kadar yeterli ve becerikli olursa olsun bir partinin kaderi tek kişiye bağlı olmaz, 16 yıl başbakanlık da az değildir, parti parti ise eğer, yerine başkasını üretebilmiş olmalıdır.

Aynı durum bütün partiler için geçerlidir.

Bırakmasını bilmek...

Engin Erkiner tarafından yazıldı
Salı, 09 Haziran 2020 18:43 -

Kadro değişimi m¼cadelesiz olmaz ama b¼t¼n mesele bu değişimi normal karşılayabilmek ve kaybedenin kazanana yardımcı olmasıdır.

¼rg¼t ¼ıkarı da bunu gerektirir.